

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Aczél Kovách Tamás

Cím:

Fővárosi körkép
Új tavak Pesten.

Forrás:

Szép Hírlap

(Hely)

1969. okt. 1.

Osztályozás

Tárgy

SS1.481

Hely

Idő

1969.

Személy

Helyszám

244
FŐVÁROSI KÖRKÉP

Új tavak Pesten

Piaci örömek és gondok • Mentsük meg a Városkutat

A tavaknak is megvan a történetük: keletkeznek és eltűnnek. A városligeti tó sem volt mindig, s a főváros helyén több kisebb-nagyobb egykori állóvíznek már nyoma sincs. A Feneketlen-tó is „új”; agyagbánya gödre, melyet kitöltött a feltörő víz. Körülötte nem is olyan régen valóságos dzsungel tenyésztett, s azt tartották, hogy a tóban — egy tudományos dolgozatban is olvasható — nem élhet meg a hal. Még szerencse, hogy a horgászok, s főként a pontyok ezt nem tudják...

Jó üzlet

Kevés a tó Budapestén? *Asni kell újat* — mondják az építészek. Megéri. Lám, a Feneketlen-tó környéke is ma a pestiekek egyik legkedveltebb parkja. Ezért javasolják újabb tavak ásását, *Obudán a Rómaparton, Erzsébeten, Újparton*. A Feneketlen-tó parkját a tanács, a kerület lakossága építette. A munka hasznát azután lefőlözte a vendéglátás is. A tó partján jól megközelíthető, festői szép helyen megnyílt a Park vendéglő, s legutóbb is terjeszkedett. *Jó üzlet a Feneketlen-tó, jó üzlet lehet a többi is*. De helyes lesz, ha ezután a

munka rendjét, legalábbis részben, megfordítják, s az építésben részt vállal a vendéglátás is. Ezzel meggyorsíthatják a tervek megvalósítását.

Veszi, nem veszi...

Inkább kivágjuk a barackfákat, de nem adjuk két-három forintért a kajszit — mondta több östermelő Obudán. *Nem vágják ki a fákat*. Jól tudják, hogy nincs minden évben bő termés — sajnos —, s a jövő nyáron nagyobb ára lehet a baracknak. Különbösen is van más út, hogy az östermelők megtalálják számitásukat. Hosszú ideig az volt a piaci jelszó: *veszi, nem veszi, nem kap mást a vevő*. S mert amit kinaltak az östermelők, az mind el is fogyott; forgalomba hoztak apró, hullott, férgecs gyümölcsöket. Idén sok változás történt. Termőre fordultak az új, nagy gyümölcskertek, megnőtt a felhozatal, kibontakozott a verseny a gyümölcskereskedelemben. De most sem került minden sárgabarack két-három forintba. Eladtak szép nagy kajszit vagy ananászbarackot 6—8, sőt, 10 forintért is. *A jó kertész most is sokat kereshetett*. A verseny a következő időben erősödik, s az idei nyár egyik fontos tanulsága, hogy az östermelők kö-

zül csak az állja a versenyt, aki szebb, jobb vagy különleges árut szállít majd.

Mátyás kori vízmű

Talán nyolc vagy tíz éve, hogy ígéret hangzott el: *helyreállítják a Szabadság-hegyen, a fogas mellett a Városkutat*. A forrás az egyik legérdekesebb középkori emlék a hegyvidéken. Vizgyűjtő tározóját a XV. században készítették és a vizet innen Mátyás korában fa- és agyagcsővön felvezették a budai Várba. Azt mondják, a forrás mellett hajdan kolostor állt, s ennek román kori köveit építették be a XVIII. században emelt kútházba. A történészek római, sőt, ókori emlékeket is találtak itt. Az ígéret akkor — 8—10 éve — elhangzott... S mit lát most a látogató? A kútház romba dől, sok követ elhordták, a víz kissé lejjebb, a földből buggyan ki, úgy, hogy inni sem lehet a forrásból.

Tudjuk, a tanácsnak sok más gondja-dolga is van. De talán segíthetne a *környék lakossága, a KISZ*. Nem olyan nagy munka a helyreállítás, *sok pénzbe sem kerülhet*, s több művészettörténész vállalná a megfelelő irányítást. Olyan kevés emlékünknél maradt a magyar középkorból, legalább azt óvjuk meg, amit megkíméltek a háborúk.

Aczél Kovách Tamás